

Φιλοσοφικά	2	—
Ἱστορικά καὶ βιογραφικά	5	9
Γεωγραφικά καὶ περιηγητικά	3	5
Πολιτικά	5	2
Διοικητικά, ἀστυνομικά, οἰκονομικά	4	—
Βιομηχανικά, ἐμπορικά	1	1
Νομικά	—	6
Ἱατρικά	—	2
Μαθηματικά	1	1
Στρατιωτικά	1	—
Παιδαγωγικά καὶ δημῶδη	10	9
Παιητικά	23	17
Μυθιστορήματα καὶ διηγήματα	6	3
Παντοῖα, οἷον λόγοι πανηγυρικοὶ καὶ ἐπιτάφιοι, ἐκθέσεις περὶ σχολείων, προσωπικαὶ διενέξεις	11	9
Ἡμερολόγια, χρησμοί, ὄνειροκριτικά	7	6
Τὸ ὅλον	188	164

Ταῦτα δὲ τὰ 164, τὰ κατὰ τὸ ἔτος 1852 τυπωθέντα, διανέρονται κατὰ χώρας ὡς ἐξῆς· εἰς τὴν Ἑλλάδα 120, (δηλ. ἐν Ἀθήναις 107, ἐν Ἑρμοπόλει 8, ἐν Πάτραις 3, ἐν Ναυπλίῳ 1, ἐν Τριπόλει 1), εἰς τὴν Ἑπτάνησον 29, (δηλ. ἐν Κερκύρᾳ 14, ἐν Κεφαλληνίᾳ 8, ἐν Ζακύνθῳ 7), εἰς τὴν Τουρκίαν 7, (δηλ. ἐν Σμύρνῃ 4, ἐν Κωνσταντινουπόλει 2, ἐν Βουκουρεστίῳ 1), ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης 8, (δηλ. ἐν Βενετίᾳ 5, ἐν Λονδίνῳ 3).

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω φέρομεν τὰς ἐξῆς· Δον· καὶ κυρίως, πιθανώτατον εἶναι τινὲς τῶν ἐπιστημῶν καὶ μαθήσεων ἀτελέστερον νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐκθέσει, ἄλλαι δὲ σχετικῶς ἐντελέστερον, ὅσων καὶ ἂν κατεσχάλομεν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν συνγωγὴν γενικωτέρων πληροφοριῶν. Βον· Ἐκ τῆς Τουρκίας μάλιστα ἀτελεστάτας εἰχομεν τὴν πληροφορίαν ὅτε συνετάττομεν τὸν παρόντα κατάλογον. Γον· Ὅλαι αἱ ἐφημερίδες δὲν διήνυσαν ὀλόκληρον τὸ ἔτος· τινὲς μάλιστα ἀπέθανον ἅμα γεννηθεῖσαι. Δον· Ἡ ὑπερτέρησις τοῦ ἔτους 1851 κατὰ 24 ἀριθμοὺς φαίνεται ὅτι πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ πολιτικὰ φυλλάδια, τὰ κατὰ τὸ παραχωδέστερον ἐκεῖνο ἔτος μάλιστα τὴν Ἑπτάνησον καταπλημμυρήσαντα. Ἄλλως ὅμως δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι καὶ πολλὰ δημοσιεύσεις τοῦ ἔτους 1852, ὡς πρὸ μικροῦ παρελθόντος, δὲν περιήλθον ἀκόμη εἰς γνῶσιν ἡμῶν, διότι καὶ αἱ περὶ βιβλίων εἰδήσεις, καθὼς καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν συμβαινόντων, χρόνον τινὰ ἀπαιτοῦσι διὰ νὰ διατρέξωσι τόπους καὶ διαστήματα· ὥστε δὲν πιστεύομεν νὰ ἦτο τὸ ἔτος 1852 σχετικῶς τόσον πτωχότερον τοῦ 1851, ὅσον δεικνύει ὁ πίναξ.

Τὰς λοιπὰς ποσωτικὰς καὶ ποιωτικὰς ἀνωμαλίας καὶ διαφορὰς τῶν δύο τούτων ἐτῶν καταλείποντες εἰς τὴν περιέργειαν καὶ τὴν ὀξυδέρκειαν τοῦ ἀναγνώστου, δὲν δυνάμεθα τελευτώντες νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὴν εὐχὴν ἡμῶν, ὅπως τὸ τρέχον ἔτος μὴ μόνον παραγάγῃ ποικιλίαν ἀφθονωτέραν τῶν τῆς διανοίας ἔργων, ἀλλὰ καὶ φέρῃ αὐτὴν μετ' εὐκολίας

εἰς γνῶσιν τοῦ συντάζοντος μετὰ ἐν ἔτος ὁμοίαν τινὰ ἐκθεσιν, διὰ νὰ μὴ ἴδωσιν οἱ φιλοπάτριδες πάλιν δυσάρεστα κενὰ εἰς τὰς τῶσόν οὐσιώδεις ἀσχολήσεις τῆς φιλοσοφίας, τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἄλλων τινῶν λίαν ἀναγκαίων μαθήσεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαρτίου 1853.

K.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

—o—

Πρὸ δύο ἐτῶν ἡ Γαλλία ἐπεμψε πρόξενον εἰς Μοσσοῦλ τῆς Ἀσσυρίας τὸν Κ. Πλὰς (Place), συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολόγου Κ. Τρανσάν (Tranchant), μετ' ἐντολῆς νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς ἐν Βαβυλῶνι ἀνασκαφάς. Ὁ Κ. Πλὰς, πολλὰ τε καὶ ἄλλα ἀνευρών ἐν θέσει Χορσαβὰδ, ἐσχάτως ἀνεκάλυψε διπλὴν κιόνων στοάν, καὶ ἀνδρὰ λιθόστρωτα διὰ μεγάλων πλακῶν. Μετὰ ταῦτα δὲ, μεθοδικῶς ἀνασκάψας ὀπίσω τῆς στοᾶς ταύτης, εὗρε τοῖχον ἔχοντα 5 μὲν ποδῶν ὕψος, 11 δὲ ποδῶν μῆκος, περιεργότατον δὲ καὶ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του, διότι εἶναι ὅλος κεκαλυμμένος ὑπὸ κεράμων γραπτῶν καὶ στιλπνῶν, ἐντελῶς διατετηρημένων, καὶ φερόντων γραφὰς ἀνθρώπων, θηρίων καὶ δένδρων. Εἶναι δὲ τοῦτο τὸ πρῶτον μέχρι τοῦδε γνωστὸν δείγμα ἀσσυριακῆς ζωγραφικῆς, ἀποδεικνύον εἰς τί ἐχρησίμευσον αἱ στιλπναὶ πλίνθοι, ὧν πλῆθος εὕρισκονται ἐν Νινευί, πρὸ πάντων δ' ἐν Βαβυλῶνι, καὶ διηκιοῦν τὰς περιγραφὰς τοῦ Διοδώρου λέγοντος περὶ τοῦ δευτέρου περιπόλου τῶν πρὸς ἐσπέραν βασιλείων τῆς Βαβυλῶνος (Β'. 8). Ἐν ὧμαίς ἐτι ταῖς πλίνθοις διετετύπωτο θηρία παντοδαπά, τῇ τῶν χρωμάτων φιλοτεχνίᾳ τὴν ἀλήθειαν ἀπομιμούμενα, καὶ προσθέτοντος ὅτι ἐπὶ τοῦ τρίτου περιπόλου ἐπεποιήτο κυνήγια παντοίων θηρίων, φιλοτεχνῶς τοῖς τε χρώμασι καὶ τοῖς τῶν τύπων ἀπομιμήμασι κατεσκευασμένων· προσέτι δὲ ἐντελῶς ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰς ὑπὸ Ἰεζεκιήλ (ΚΓ'. 14) περιγραφόμενας ἐντειχίους γραφὰς. Καὶ εἶδεν Ἄνδρας ἐξωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰκόνας Χαλδαίων ἐξωγραφημένους, ἐν γραφίδι διεωσμένους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὀφθῆας αὐτῶν, καὶ τιάρας βαπτὰς ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν.

Καθ' ἐν δὲ τῶν περάτων τοῦ τοίχου τούτου, ἀνεῦρεν ἀντικείμενον οὐχ ἥττον ἀξιόλογον διὰ τὴν τέχνην τῆς Ἀσσυρίας ἀγαλμα ἐκ λευκοῦ τιτανολίθου, τὸ πρῶτον εὗρεθιν ἐν Ἀσσυρίᾳ, ἀγαλμα, διότι οἱ Ἀσσύριοι κατεσκεύαζον τὰ ἀγάλματά των χρυσῇ, ἢ ξύλινᾳ καὶ ἐπίχρυσᾳ. ἔχει δὲ τοῦτο 4 1/2 ποδῶν ὕψος, εἶναι ἐντελῶς διατετηρημένον, καὶ παριστᾷ ἀνθρωπινον κρατοῦντα φιάλην. Ἐπειδὴ δὲ ὁ τοῖχος φαίνε-

και ὡν μέρος παρόδου ἀγούσης εἰς εὐρείαν αἰθουσαν, ὁ Κ. Πλάς ἤλπιζε νὰ εὕρῃ καὶ ἄλλα ἀγαθὰ, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς αὐτὸ, εἰς τὸ ἕτερον τῆς παρόδου πέρας.

Καὶ διὰ πολλῶν δὲ ἄλλων ἀνακαλύψεων κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ὁ Κ. Πλάς ἀναγγέλλει ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει δυνηθῇ νὰ σχεδιάσῃ ὁλόκληρον τοῦτο τὸ μεγαλοπρεπὲς ἀσσυριακὸν μνημεῖον.

Η ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΚΑΙ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ.

Ἀπὸ ἑκατὸν ἐνικυτῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν προβάτων ἐδιπλασιάσθη καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὰς βρετανικὰς νήσους· διότι λογαριάζουν ὅτι κατὰ μὲν το 1750, ὁ ἀριθμὸς οὗτος συνεποσοῦτο καθ' ἑκατέραν τῶν χωρῶν εἰς 17 ἢ 18 ἑκατομμύρια κεφαλῶν, σήμερον δὲ ἀναβαίνει εἰς 35 ἑκατομμύρια. Ἄλλ' ἡ φαινομένη αὕτη ἰσότης καλύπτει ἀνισότητά μεγάλην· ἐπειδὴ ἡ ἑκτασις τῆς Ἀγγλικῆς χώρας πρὸς τὴν ἑκτασιν τῆς Γαλλικῆς εἶναι ὡς 31 πρὸς 53. Διὰ τὰς ἑξῆς ἡ Γαλλία ἀναλόγως πόσα πρόβατα ὅσα ἔχει ἡ Ἀγγλία, ἔπρεπεν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ συμποσοῦται εἰς 50 ἑκατομμύρια τοῦλάχιστον.

Ὅχι μόνον δὲ τὰ Γαλλικὰ πρόβατα εἶναι εὐαριθμότερα τῶν Ἀγγλικῶν, ἀλλ' εἶναι καὶ κατὰ τιποῦν πολὺ κατώτερα. Τοῦτο δὲ διότι εἰς μὲν τὴν Γαλλίαν, τὸ μαλλίον ἐθεωρήθη ὡς τὸ κύριον προϊόν, τὸ δὲ κρέας, ὡς τὸ ἐπουσιώδες· ἐξεναντίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ μαλλίον ἐθεωρήθη ὡς τὸ ἐπουσιώδες προϊόν, τὸ δὲ κρέας ὡς τὸ κύριον. Ἐκ τῆς ἀπλῆς ταύτης διακρίσεως, ἥτις, ἐκ πρώτης ὄψεως, φαίνεται ἀσήμαντος, προέκυψε διαφορὰ προσόδου ἀναβαίνουσα εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων.

Ἀπὸ ὀγδοήκοντα περίπου ἐνιαυτῶν μεγάλη ἐγένετο βελτίωσις τῶν Γαλλικῶν προβάτων· τὸ δὲ αὐτῶν συγκρίνεται ἀπὸ μερινῶν ἢ ἡμιμερινῶν καὶ τῶν λοιπῶν τὸ τε κρέας καὶ τὸ μαλλίον τοσοῦτον ἐκαλλιτέρευσε διὰ φροντίδων νοσημόνων καὶ τρυφῆς ἐπιτηδεύσεως, ὥστε ἐνῷ ὁ ἀριθμὸς τῶν προβάτων ἐν Γαλλίᾳ ἐδιπλασιάσθη μόνον, ἡ ἀπὸ αὐτῶν πρόσδος βεβαίως ἐτετραπλασιάσθη. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁμως συνέβη ἐν τῷ αὐτῷ διαστήματι εἶτι μεγαλητέρα πρόσδος.

Περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος ἐζήτησαν καὶ οἱ Ἀγγλοὶ νὰ εἰσάξωσιν εἰς τὰς νήσους αὐτῶν τὰ μερινά· ἀλλὰ ἐντὸς ὀλίγου, ἐν μέρει διὰ τὴν

ἀνεπιτηδευσίαν τοῦ κλίματος, ἐν μέρει διότι οἱ Ἀγγλοὶ ἰδιοκτῆται ἤρχισαν νὰ ἐννοῶσιν ὅπως συμφερότερον εἶναι νὰ ἀνατρέφεται τὸ πρόβατον διὰ τὸ κρέας αὐτοῦ μᾶλλον ἢ διὰ τὸ μαλλίον. Ἡ ἰσπανικὴ φυλὴ ὅμως ἐκαταείσθη, καὶ σήμερον δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰμὴ ὀλίγιστα μερινὰ καὶ ἡμιμερινὰ, χάριν περιεργίας ὅχι κερδοσκοπίας συντηρούμενα.

Πρωτουργὸς τῆς περὶ τὴν ἀνατροφὴν τῶν προβάτων ταύτης μεταβολῆς ὑπῆρξεν ὁ περίφημος Βακεδάλλ, ἰθρυῖς μεγαλοφυΐας εἰς τὸ εἶδος τοῦ. καὶ τὰ μέγιστα συντελέσας εἰς τὴν αὐξάνειν τοῦ πλούτου τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Πρὸ αὐτοῦ τὰ Ἀγγλικά πρόβατα δὲν ἦσαν ὥριμα πρὸς σφαγὴν εἰμὴ καθ' ἡλικίαν μέχρι τῆς σήμερον φράζονται εἰς τὴν Γαλλίαν, δηλαδή περὶ τὸ 4 ἢ 5 ἔτος τῆς ἡλικίας των. Αὐτὸς δὲ ἐπέφευγε ὁρθότατα, ὅτι ἂν ἦτο δυνατόν νὰ φθάσῃ τὰ πρόβατα εἰς τὴν ἐντελὴ αὐτῶν ἀνάπτυξιν πρὸ τῆς ἡλικίας ταύτης, νὰ γίνωσι, π. χ. ἐπιτηδεύα πρὸς σφαγὴν εἰς ἡλικίαν δύο ἔτων, ὡς ἐκ τούτου καὶ μόνου θέλει διπλασιασθῇ ἡ ἀπὸ τῶν ποιμνίων πρόσδος. Μετὰ Ἀγγλικῆς δὲ ὄντως ἐπιμενῆς ἐπιδιώξας τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας ταύτης, ἐπέτυχε τελευταίον τοῦ σκοποῦ, ἐπείτα ἀπὸ πολυετὲς ἀγῶνα, καὶ θυσίας.

Τὸ γένος τῶν προβάτων τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησεν ὁ Βακεδάλλ ὀνομάζεται Δισλιὺ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ κτήματος ἐν ᾧ παρήχθη· εἶναι δὲ μοναδικόν εἰς τὸν κόσμον διὰ τὴν πρωϊμότητα αὐτοῦ, καθότι παράγει ζῶα δυνάμενα νὰ παχυνθῶσιν ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ πρώτου τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτους, εἰς πᾶσαν δὲ περίστασιν ἐπιτυγχάνοντα τὸν ὅλον αὐτῶν ὄγκον πρὸ τοῦ τέλους τοῦ 2 ἔτους. Ἐκτὸς δὲ τοῦ πολυτιμοτάτου τούτου προτερήματος, τὰ ζῶα ταῦτα ἔχουσι καὶ τοιαύτην σχηματ., ἐντελείαν, ὥστε, ἐπὶ ἴσου ὄγκου, εἶναι κρετωδέστερα καὶ βαρύτερα πύσης ἄλλης γενεᾶς· διότι δίδουσι κατὰ μέσον ὄρον 40 ὀκάδας καθαροῦ κρέατος, συχνάκις δὲ καὶ πολὺ περισσότερον.

Διὰ τὰς μορφῶν τὴν γενεάν ταύτην ὁ Βακεδάλλ ἤρχισε νὰ διχλέγῃ τὰ πρόβατα τὰ ἔχοντα εἰς ἀνώτατον βαθμὸν τὰ προτερήματα ὅσα ἤθελε νὰ διακρίσῃ, καὶ ταῦτα μόνον τὰ πρόβατα νὰ μεταχειρίζεται ὡς παραγωγικά. Ἀμα ἀκολουθήσῃ τις τὴν μέθοδον, θέλει ἴδῃ, ὅτι, ἐντὸς τινῶν γενεῶν, τὰ προτερήματα τὰ ὁποῖα ἐπιζητεῖ εἰς ὅλους τὰς ἀρρένας καὶ θήλεις παραγωγούς, ἀποβαίνουσι μόνιμα, καὶ ἡ νέα γενεὰ οὕτω συγκροτεῖται. Τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι ἀπλούστατον· ἀλλὰ τὸ δύσκολον εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν προτερημάτων τῶν ὁποίων πρέπει τις νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀναγέννησιν, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ συμφερότερον ἀποτέλεσμα. Πολλοὶ κτηνοτρόφοι ἀπατώνται περὶ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ὥστε ἀκολουθεῖσι δρόμον ἀντίθετον τοῦ ποθομένου. Πρὸ τοῦ Βακεδάλλ, λ. χ. οἱ Ἀγγλοὶ κτηνοτρόφοι, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ παραγάγωσιν ὅσον ἐνδέχεται περισσότερον κρέας, ἐπέζητουν πρὸ πάντων εἰς τὰ πρόβατά των τὸ μέγα ἀνάστημα· ὁ δὲ προμνημονευθεὶς ἀνὴρ ἐνόησεν ὅτι ὑπάρχει τρόπος ἀσφαλέστερος τοῦ νὰ αὐξήσῃ ἡ ἀπὸ τοῦ κρέα-